

Brev till Selma Lagerlöf från Valborg Olander: 1921- september 1923 - 7

Olander, Valborg,

HS L 1:1

Salon den 4 Okt. 1921.

Ålskade!

Jag vet inte varför det erlida
 mig om jagas en sådan storm av denna
 tankar, när jag läste ditt sista brev.
 Det var, som om du fanns helt nära.
 Tårarna strömmade, och det gör du
 nu med.

Tack för båda dina brev! Det
 förra har jag inte svarat på, därför
 att jag väntade på detta sista.

Tänk, att du svarade på alla
 mina frågor! Det var så roligt, och
 lustigt med, precis som en annan
 vanlig människa.

Swan
 min
 vän
 den
 4
 g.
 min
 vän
 den
 4
 g.

Och så fick jag veta vad du läser
oh vad som uppgjager dina Tankar.
Skall någon kunna komma
i förbindelse med de osynliga mak-
terna, är det väl du. Och finnas
sådana, så har du haft besök av
dem mångfaldiga gånger, det
vittna ju de himmelska ingjörarna,
som du har haft, om.

Se, sådana ögonblick, då en
aning om något outsägtligt upp-
fyller en så att man bävar av
härskrikning och underkastelse
— dem tror jag ändå på — så
inkonsekvent och ologiskt jag
^{ju}
~~själv~~ uttrycker mig. Alltså på
något mystiskt.

Eller den där Steinerska satsen,
att man skall kunna veta något
om den andra världen — Tror du verkligen
på den? Jag undrar om inte det,
som man då anser sig komma
till att veta, ändå ytterst vilas
på en Tro som undvald, d. v. s. att
man tror sig veta.

Svårt är för mig att skriva, än
svårare att tala om dessa saker. Jag
är dock så tankesam att ha fått höra
vad dina Tankar kritisa om.

Tack också för bitarna från
Mårbacka! Den över drummen är nog
för otvivelaktigt, är jag rädd. Du vill väl
inte släppa till någon, där du själv
syns? Jag känner mig alldeles

övärdig att skriva öfver dig, och
nu följ det mig in, att det kanske
vore bäst att skicka dig bara ett
första utkast utan förklaring eller svar
minn, där du bara skulle vara snäll
och korsa öfver här och där. De vilke
ha artikeln i mittan av Oktober, och
längsten skulle jag själv få bestämma.

Jo, så är jag så glad att få
av dina åsagelser. Adén brukar viest
rikas i liter, alltså 100 liter med
nammlappor mellan var sort. Har
du ärlig trocket vid samma tid,
är jag tråkig också för sådana,
så mycket som fet. Smidgen
anser behövas för vintern.

Skad jag tänkt på dig i Okt. och

Fortfarande ser man sig på sin oförhinnade präst.

måste fråga sig om detta verkliga
 är vår första riksdagskvinna.

Jag följde med en bit, hon tog
 farit i sina armar, när en annan
 hand nalkades, och väl tio gånger
 kyssade hon det under barna en
 liten sträcka. - Mycket sannolikt
 anses i alla fall, att hon inte bli
 vald, och skatter hon bli det, påstår
 hon, att hon avser sig.

Om en liten stund kommer
 Guden och hämtas mig för att
 gå på Røde Krossen och se
 Valfasten till Kevelaer. Det
 är väl egentligen inte rätt att
 uppsmatta en sådan vandahisn,
 men que faire?

Jag undrar vad min älskade
nu gör, om hon skriver, när
hon nu inte har någon gäst att
vara älskvärd mot, och som
hon ägnade så många timmar
av drömm åt. Skicka snart
en ny packe brev! Det är alltid
ett litet samband.

Det var inga spaniska brev
med. Använd du de där, som
sågo färdigs kvinnan till "Cervantes"
och "Luzen"? (Om du skicka böcker till "Cer-
vantes".) Tänk, att Toliver är en
sådan skojare!

Nej, nu kommer stral Gerda.
Förvål, älskade! Året gått åt dig!
Käri N-g.